

2353 2. Beh. af Lovf., indeh. Till. til forstf. gjen. Finantsm. udst. Kontorholds-godtgjælseslove. 2354

det Mindste om, hvorvidt vedkommende Embedsmand virkelig vil have Trang til dette Tillæg til sit Kontorholdsvederlag, eller om han ikke mulig vil kunne holde sit Kontor fuldstændig med det, han har, saaledes at dette Tillæg altsaa bliver et personligt Tillæg for ham til hans Lønning. Det Samme gjælder om Medhjælpssummerne, idet som bekendt vedkommende Minister har Myndighed til at tage Bestemmelse om Anvendelsen af dem overfor de vedkommende Personer, saaledes at man ikke veed, hvor mange eller hvor faa der kommer til at nyde Godt deraf. Dertil kommer desuden en Ytring i Motiverne, som yderligere har henledet Udvalgets Opmærksomhed paa denne Sag, idet det deri hedder: „at de normerede Medhjælpssummer i forskjellige Grad have vist sig utilstrækkelige for de forskjellige Afdelinger, hvorfor det heller ikke er Hensigten at give de Enkelte en forholdsvis Del i Tillæget, men navnlig at forøge Medhjælpssummen for de Administrationsgrene, hvis Forretninger i den senere Tid ere stærkere tiltagne, eller hvis Medhjælpssum fra Begyndelsen har været saa knap, at Lønningerne have maattet sættes forholdsvis lavt“. Her er altsaa anstillet forskjellige Betragtninger, der ikke ere de samme som de, der kunne antages ellers at maatte ligge til Grund for en Forhøielse af Medhjælpssummerne, og som vise, at man ved Bestemmelsen af, hvor disse forhøiede Beløb vil komme hen, har været stillet ganske i det Uvisse. Det er altsaa Uvissheden i den Hensende overfor den Visshed, man har med Hensyn til Forbedringen af de Lønninger, der omhandles i §§ 5, 7 og 10, som har bevirket, at Udvalget har kunnet tilraade de sidste, men har maattet fraraade de første. — Ved den ærede Ministers Bemærkning blev jeg mindet om, at jeg fra Udvalget ligesom har faaet et Paalæg om at fremsætte en Bemærkning med Hensyn til et Sted i Motiverne i Loven. Det hedder deri Sp. 1938: „Den Beredvillighed, hvormed Lovgivningsmagten i afvigte Rigsdagsamling gif ind paa det ved privat Initiativ fremkomne Forslag til Forbedring af Soldatsitenternes Lønningsforhold, som fik sit Udtryk i Loven af 25de Marts 1872, indeholdende et Tillæg til Lov af 2den Juli 1870 om Lønninger ved Lovvæsenet, havde vistnok sin Grund i Anerkjendelsen af, at man ved den angivne Lønningslov havde fastsat Lønningsvilkårene for denne Klasse af Bestillingsmænd altsom knapt og paa en med Livsfornødenhedernes Priser i de sidste Aaringer mindre stemmende Maade“. Denne Bemærkning har medført, at man ønskede at fremkalde Grundringen om, at de

paagjældende Bestemmelser i Loven af 2den Juli 1870 ere fordelagtigere, end de vare i Regjeringens Udkast, og naar man mener, at de den Gang ere satte for knapt, samt at dette skulde være anerkjendt, maa deri ligge en Erkjendelse af, at man, uagtet Rigsdagen gif videre med at tilstaa bedre Stillinger, end Regjeringen havde foreslaaet, dog har været for knap. Der ligger vel ikke nogen Bebreidelse hert, men Antydningen heraf maa altsaa nærmest ramme Regjeringen, som havde foreslaet Lovforslaget, men ikke Rigsdagen, og for at hævde vor Stilling, for at seie for vor Dør har jeg i Udvalget modtaget Paalæg om at gjøre opmærksom herpaa. — Ved det ærede Mindretal er det ikke fornødent, at jeg opholder mig meget længe, thi hvad han har bemærket udenfor det, der findes i hans Fremstilling i Betænkningen, er jo meget lidt. Jeg skal gjøre ham opmærksom paa, at det er mærkeligt, at han i Stedet for at foreslaa, at Loven af 23de December 1864 skulde revideres i Forbindelse med de tilsvarende Love af 1870, vil udsætte Revisionen endnu i 8 à 9 Aar. Revisionen skulde efter Lovens Bestemmelse i 1864 være foregaaet for over 6 Aar siden, men han indskrænker sig ikke til at forlange, at den skal ske nu, han vil endnu give en Udsættelse af 8 Aar; uagtet Loven ikke er revideret 6 Aar, efterat den skulde have været det, vil han, at den ikke skal revideres, før der er gaaet 14 Aar. Det forekommer mig, at dette er at gaa en forunderlig Vej, og at han næsten er i Modsigelse med sig selv. — Med Hensyn til det ærede Mindretals Forslag om en Udsættelse af Lønninger fra 1,200 til 1,100 Rd. hørte jeg ogsaa det ærede Mindretal nævne de Ord: „Om man ogsaa vilde se bort fra de Personer, som her var Tale om“; men jeg tror, at det ærede Medlem ikke ganske rigtig har set, at der stes ikke er Tale her om Personer. Her er jo ikke Tale om ligesom at fastsætte Lønninger for de paagjældende Embeder og Bestillinger ved Landtoldgrændsen, men her er Tale om at indordne disse Embeder og Bestillinger under den fælles almindelige Lov for vort hele Lovvæsen og om, at det Antal der skal indordnes, skal have de Lønninger, her ere foreslaaede. Det er derfor stes ikke givet, at det vil blive visse bestemte Personer, paa hvem maatte det ærede Medlem tænke, som der vil blive Spørgsmaal om at give 1200 eller 1100 Rd., thi derover har Administrationen jo fuldstændig Raadighed. Naar den tager den hele Cyklus af Toldembeder for det hele Land for sig, og de heromhandlede Embeder blive indordnede